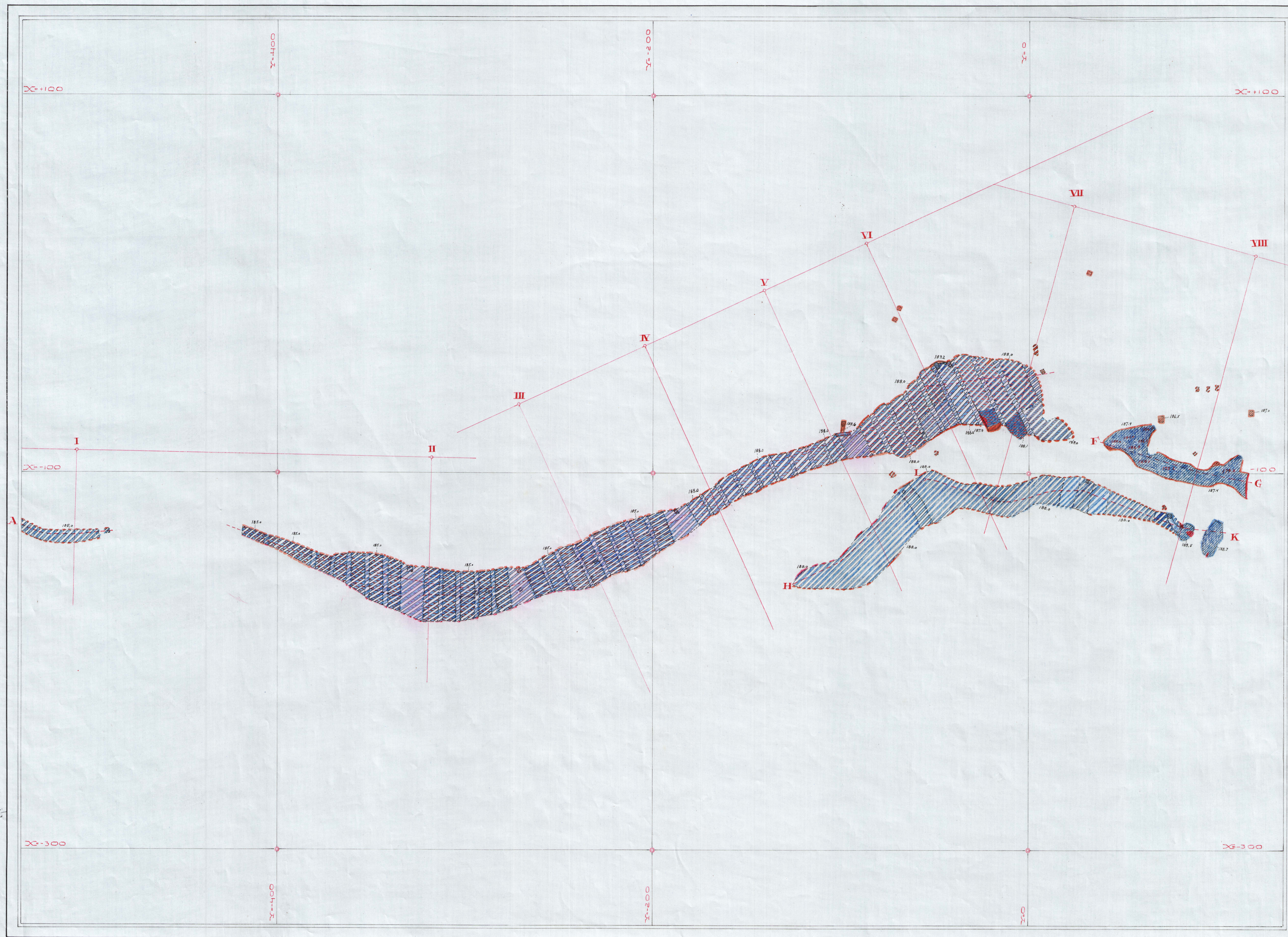
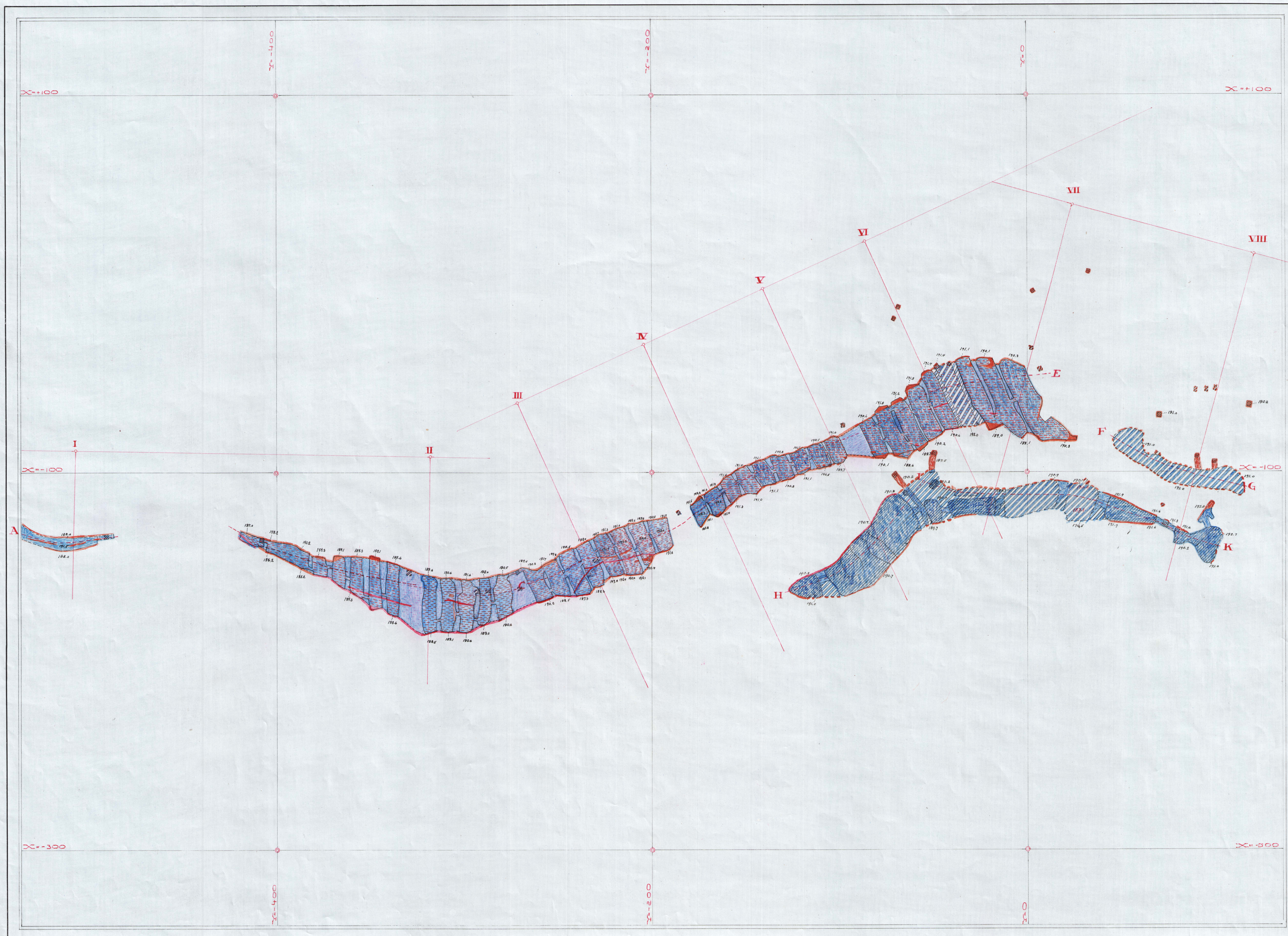
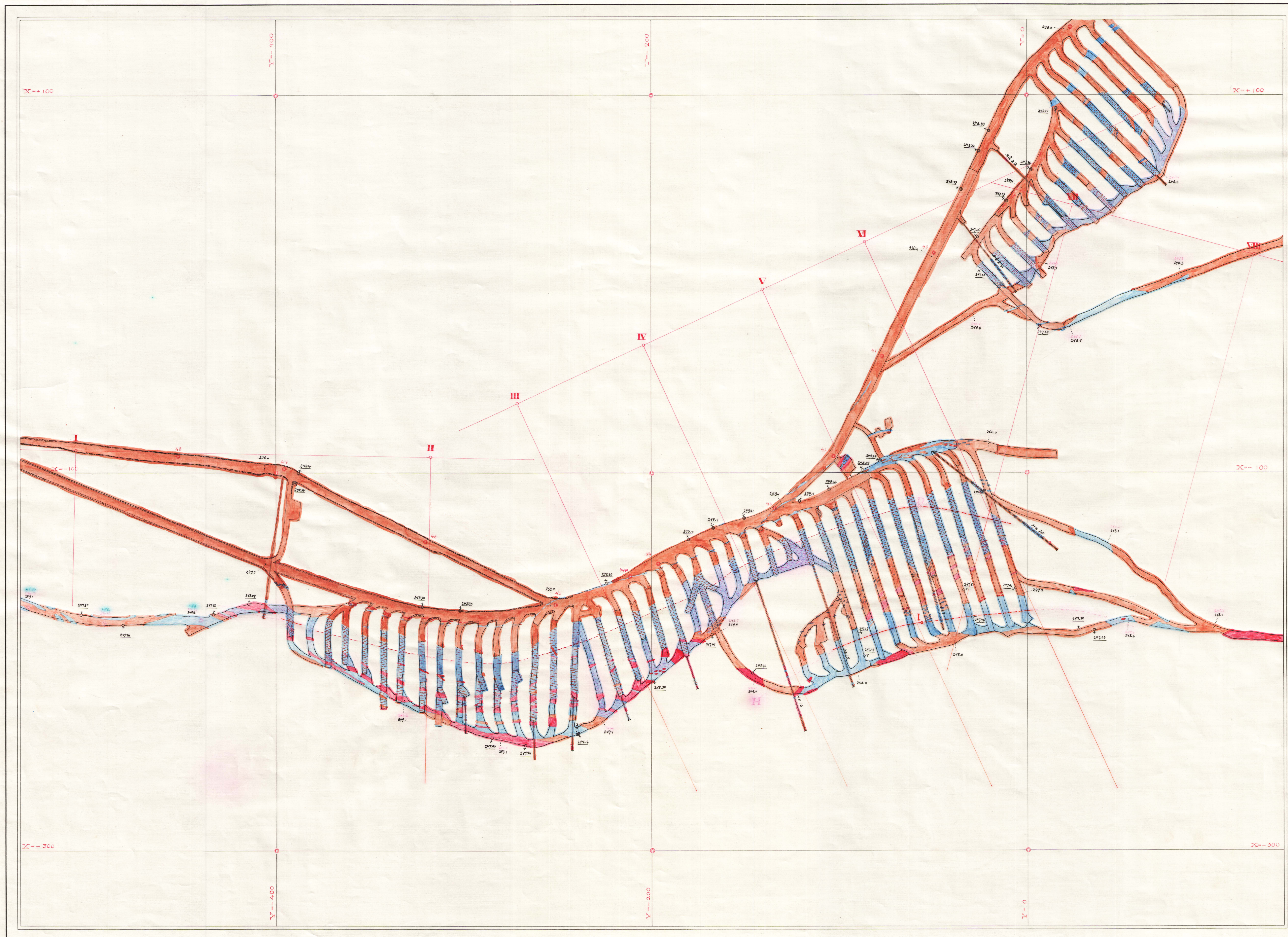

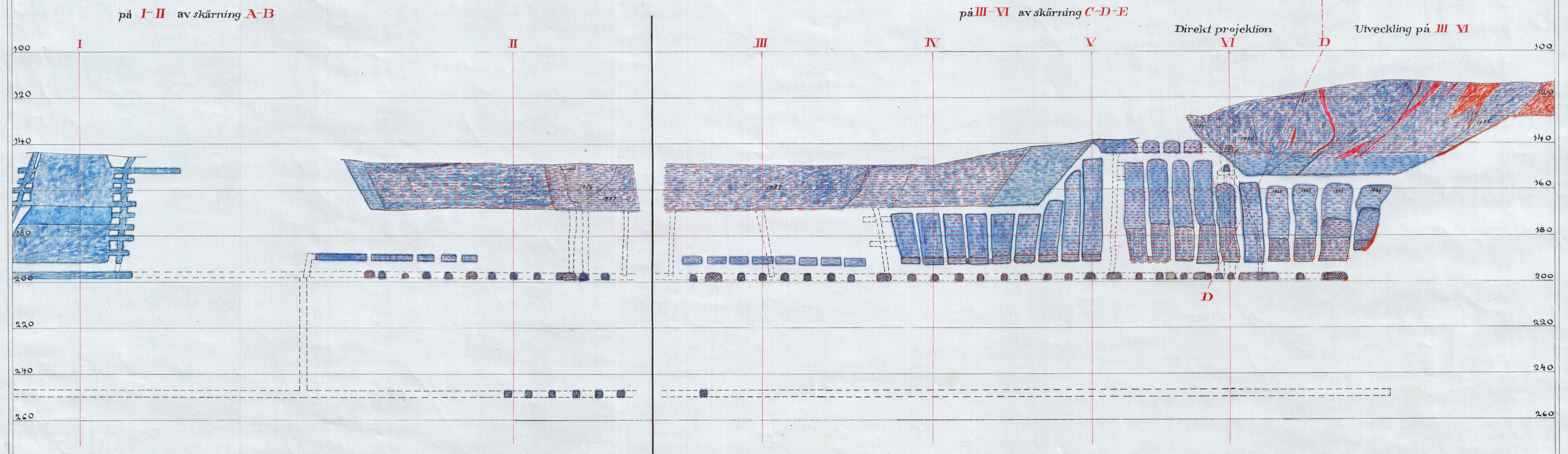

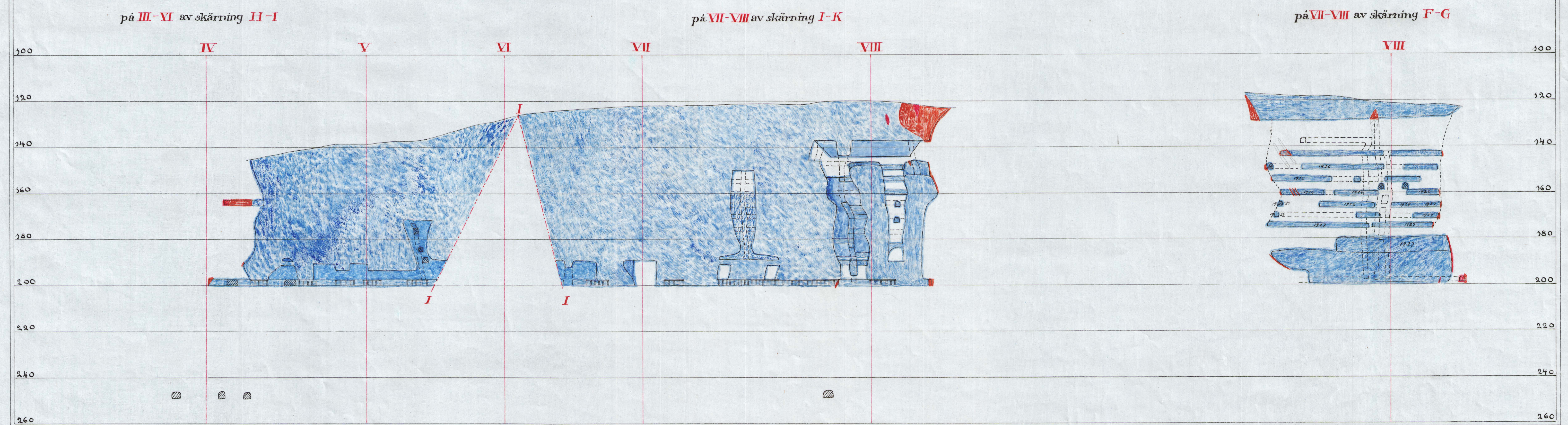

Detta blad kompletteras ej, ersatt av
2 nya blad.

Vertikalprojektion

Vertikalprojektion

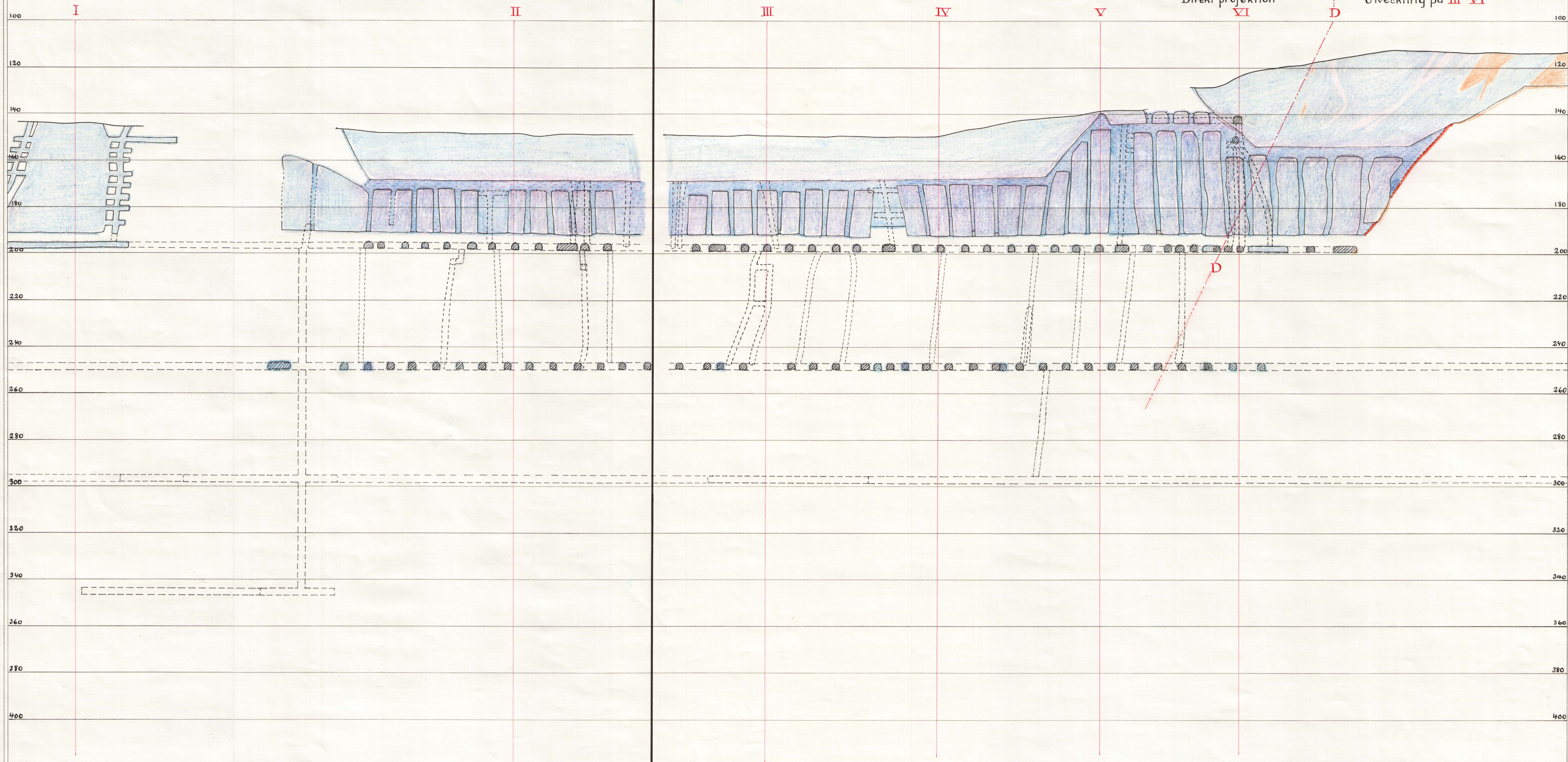
Vértikalprojektion

på I-II av skärning A-B

på III-VI av skärning C-D-E

Direkt projektion

Utveckling på III-VI

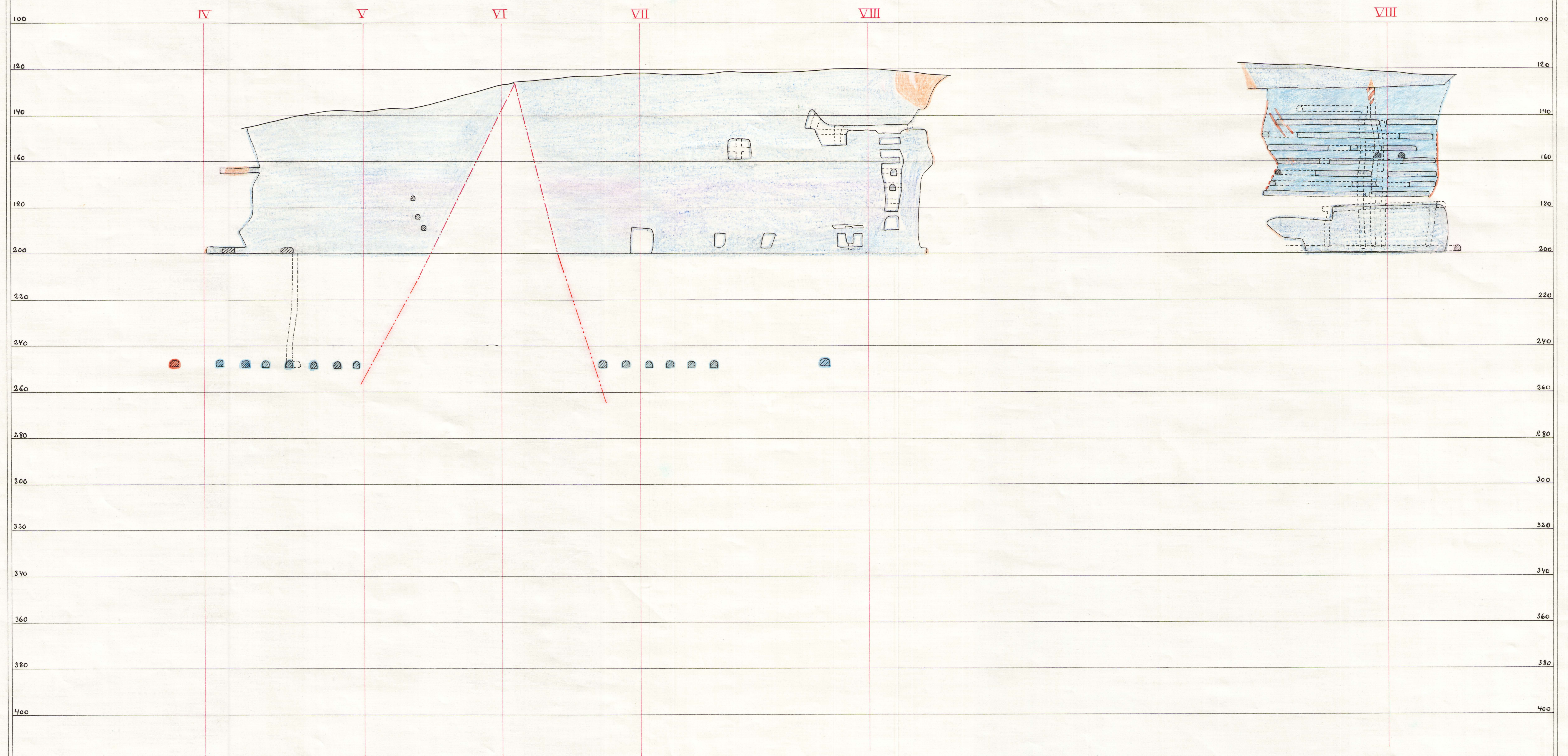

Vertikalprojektion

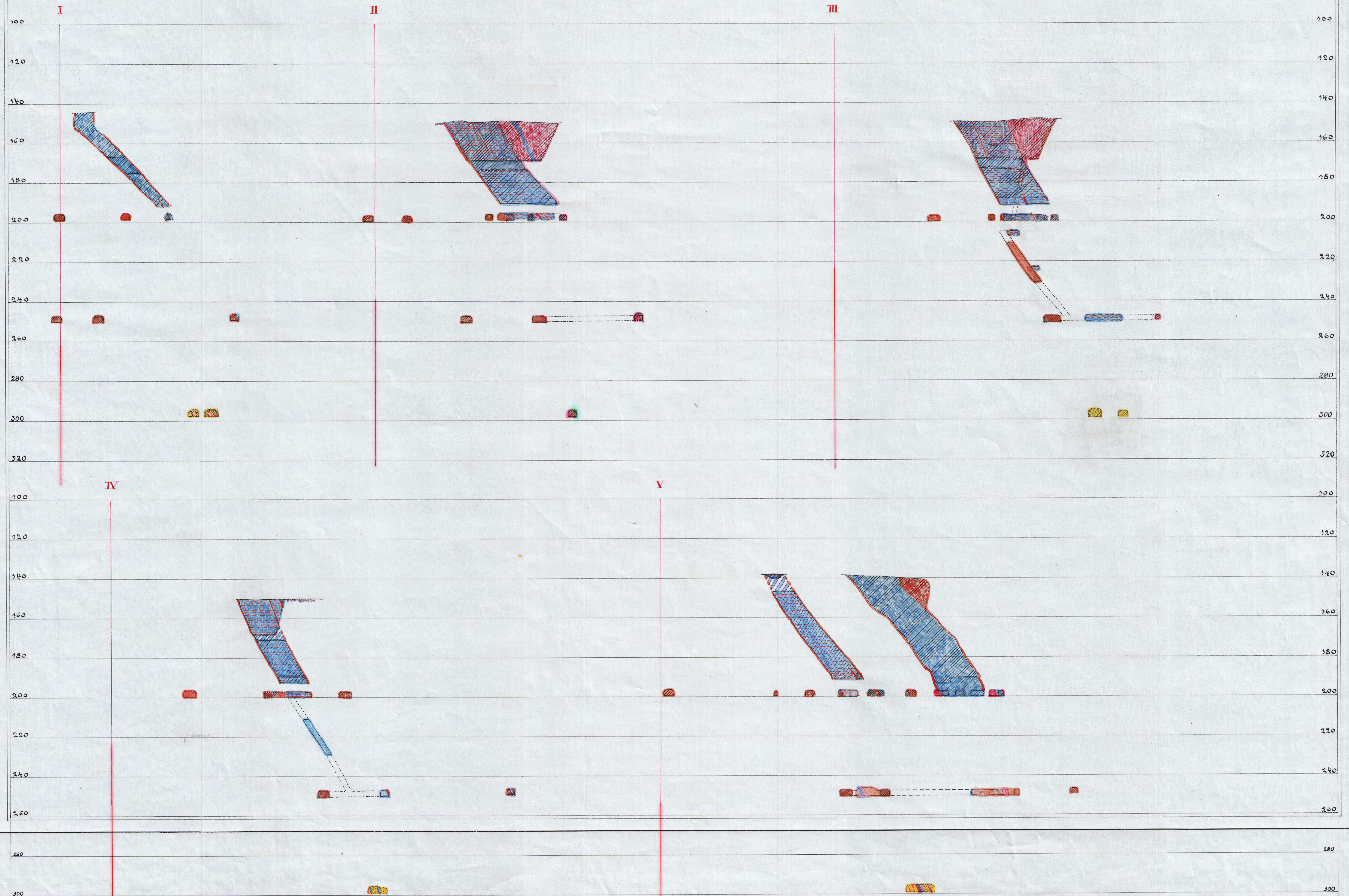
på **III-VI** av skärning **H-I**

på VII-VIII av skärning I-K

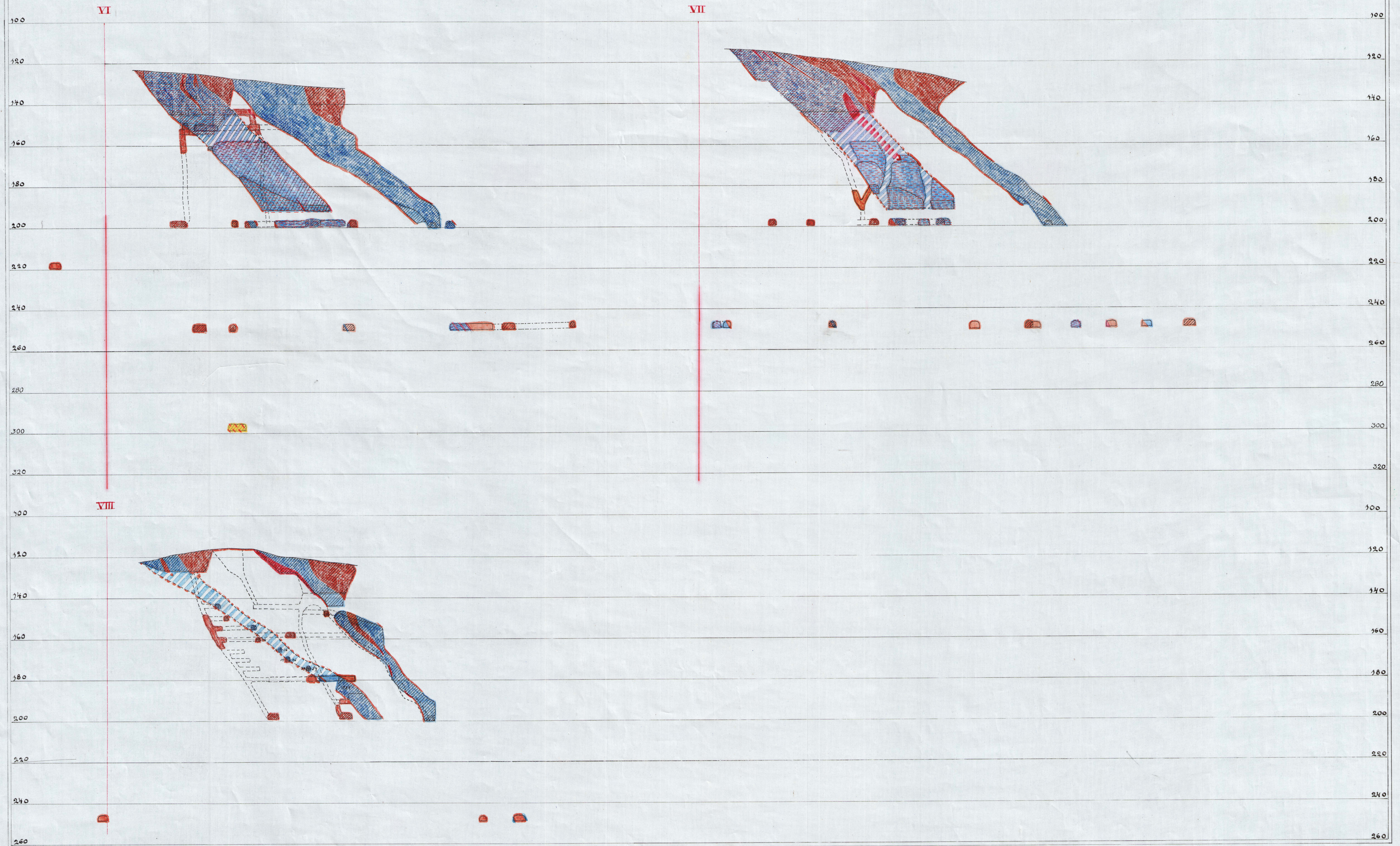
på VII-VIII av skärning F-G

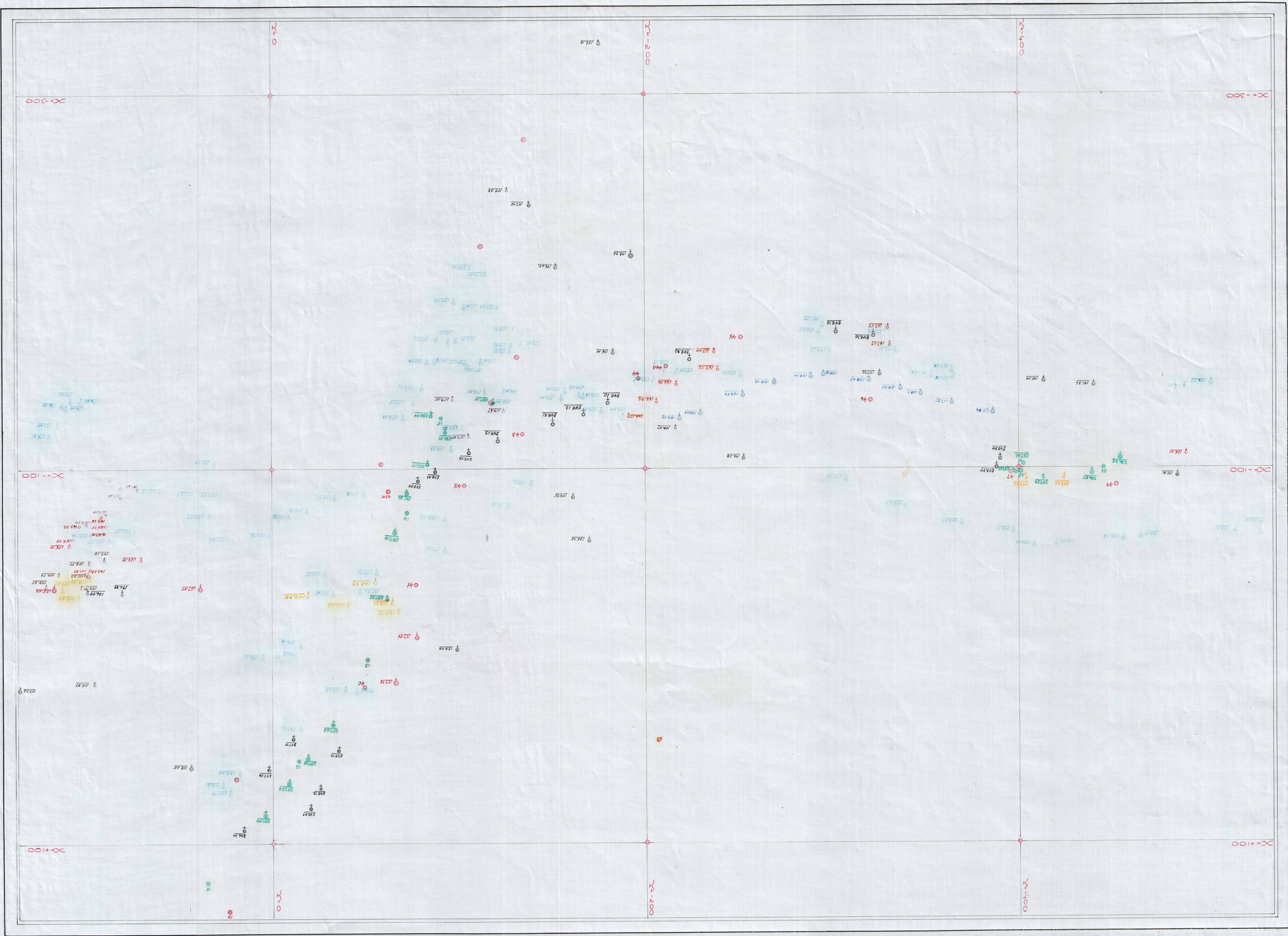

Vertikalskärningar

Vertikalskärningar

B e s k r i v n i n g
till
K A R T A Ö V E R H E R M E L I N S G R U V A N
å Gellivare Malmberg
i Gellivare socken av Norrbottens län.

Belägenhet

Hermelinsgruvan är belägen å södra sluttningen av den del av Gellivare Malmberg, som benämnes Kungsryggen c:a 1 km, från Malmbergets järnvägsstation. Gruvan är förbunden med järnvägen dels genom landsväg och dels genom Hermelinsstollen på c:a 200 m. avv. till lastkaj vid Hermelins bangård. På 200 m. avv. står Hermelinsgruvan i förbindelse med Barongruvan medelst en ort i väster. Östra delen av Baronmalmen kommer även in på kartan. Åt norr står Hermelinsgruvan i förbindelse med Skånegruvan medelst en ort på c:a 300 m. längd.

Malmens utgående i dagen är beläget mellan 110-150 m. avv. räknat från fältets gemensamma nollpunkt å Välkommatoppen 616,4 m. över havet.

Geologi.

Hermelinsgruvan ligger som en buktning mellan Skåne- och Barongruvorna inom s.k. "Stora Malmberget". Hermelinsmalmen äro egentligen tre stycken och kallas: Norra Hermelin, Hermelin och Johannes blodstensmalm.

Norra Hermelin. Hermelinsmalmen och Johannesmalmen ligga som två paralleller, men däremot Norra Hermelin, som i dagen hänger ihop med Hermelinsmalmen, har fått en omböjning åt söder av ett granitparti, som troligtvis är samma granit som gränsar mot Skånegruvans hängvägg. Denna granit skiljer Norra Hermelin och Hermelinsmalmen på djupet. Redan i orten på 144,2 m. avv. till höger om profil 8, ser man att malmen äro skilda åt. Norra Hermelin har en genomsnittsarea i dagen av 1400 m^2 , men på 200 m. avv. 600 m^2 . Malmen har en strykningsriktning från öster till väster. Sidostupningen är c:a 35° åt söder och fältstupningen variera vetydligt. Omkringliggande bergart är i huvudsak gneis. Liggväggen består av en grå släppig gneis, som längre norrut i sin tur övergår i ett stort sillimanitgneisparti. Hängandet utgöres av ett ljusrött gneisparti, som på flera ställen är genomdraget av pegmatitgångar innehållande turmalin och kvarts. Östra delen av hängväggen och fältliggandet består som nämnt av ett större granitparti.

Hermelin. Hermelinsmalmen, den södra linsen, är svartmalm och har en genomsnittssaria av c:a 5000 m². Malmens längd är 300 m. och dess bredd varierar mellan 10-35 m. Malmens östra del har en strykningsriktning från öster-väster, men gör ungefär på mitten en krök åt söder och får då västra delen en riktning nordost-sydväst. Sidostupningen i östra delen är ungenfär 50° mot söder samt i västra delen sydostlig och även där c:a 50°. Fältstupningen varierar högst betydligt och är svår att bestämma. Hermelinsmalmen skiljer sig i norr från blodstensmalmen genom ett större gråbergsparti av varierande storlek, i dagen från 10-35 m. bredd och på 200 m. avv. från 10-50 m. bredd. Östra delen utgöres av ljusröd gneis, uppblandad med pegmatit och granit. Västra delen är övervägande granit. Hängandet består av en ljusgrå gneis. I västra ändan av hängväggen förekommer en pegmatitartad granit som fortsätter till hängandet av blodstensmalmens västra del.

Johannes blodsten. Blodstensmalmen har en area av c:a 9000 m². Den östra delen har i dagen ungefär samma strykningsriktning som Hermelinsmalmens östra del, d.v.s. öster-väster, gör en krök liksom den, c:a 100 m. åt väster, för att få en sydvästlig riktning. Buktingen rätar ut sig mot djupet och hela malmen har på 200 m. avv. en ganska likvärdig strykningsriktning i NO-SV. Malmens längd är c:a 500 m. Malmens bredd är i öster c:a 35 m., smalnar av på mitten till c:a 10 m., för att i västra delen öka till c:a 25 m. Malmens östra del begränsas av gneis i såväl häng- som liggvägg. Norr om malmen ligger ett större parti sillimanitgneis som i östra delen, i dagen, gör en inbuktning i malmen. På 200 m. avv. återfinns man ej sillimanitgneisen i liggväggen. Malmens östra del är dessutom genomdragen av en stor mängd granit- och gneisränder, vilka avtaga mot djupet och äro totalt försvunna på 200 m. avv. I östra delen gränsar malmen i hängandet mot ljus gneis med smärre granitpartier. Längre åt väster blir gneisen grå och i västra delen gränsar malmen mot den förut nämnda graniten.

Sillimanitgneis, ljus och grå gneis har betecknats på kartan som gneis.

Pegmatit, turmalinförande granit och granit, betecknas som granit.

Hermelinsmalmen äro liksom de flesta malmerna inom fältet grovkorniga med rätt hög fosforhalt. Med hänsyn till fosforhalten

skräddes de förr i olika kvalitéer, såsom C, CD, D etc. Numera går all malm som D-malm. En del analyser på malmerna följa:

	<u>Hermelin.</u>		<u>Johannes blodsten.</u>	
	C-D	D.	D.	D.
Järnoxidoxidul	88,50	85,71	4,15	10,99
Järnoxid	2,98	2,03	84,71	80,21
Manganoxidul	0,11	0,18	0,11	0,03
Kalk	2,30	3,48	1,17	1,03
Talk	0,88	1,11	0,25	0,83
Lerjord	0,70	1,06	0,89	0,54
Kiselsyra	3,33	4,02	7,55	5,66
Titansyra	0,16	0,68	0,00	0,12
Fosforsyra	1,37	2,34	0,729	0,64
Svavel	0,04	0,04	0,015	0,014
Summa	100,37	100,05	99,574	100,064
Järn	66,17	63,49	62,30	64,14
Fosfor	0,598	1,020	0,318	0,280

Histirik.

Hermelinsmalmen började brytas första gången året 1892. Som malmen går upp i dagen, kom naturligtvis pallbrytningsmetoden till användning. De förberedande arbetena påbörjades med en skärning på 129 m. avv. Malmen nedfraktades på en 860 m. lång rutschbana till ett stickspår vid Malm-^{två}bergets bangård. På denna rutschbana hava uttagits dagpallar i Hermelinsmalmen å 129 och 144 m. avv., varvid den nedre pallen ställdes i förbindelse med rutschbanan medelst en c:a 200 m. lång hästbana.

År 1894 avsåntes ett schakt ned till 200 m. avv., varvid en stoll påtogs åt söder för att mäta den förut påbörjade stollen från jämn vägen. Genomslag vanns i oktober 1896, 285 m. från stollgiman. År 1896 påtogs i norr Skåneorten och i väster Baronorten för blivande utfraktsvägar av östra och västra delarna av fältet. Samma år påbörjades även fältorter för tillredning av blivande takbrytning i Hermelinsmalmen. För den blivande takbrytningen och skrädningen anlades ett skrädhus vid ett stickspår från järnvägen Gällivare-Malmberget ungefär mitt för stollen. Detta skrädhus är nu ombyggt till sovringsverk och all malm fraktas nu dit från Hermelinsgruvan i och för sovring. År 1899 påbörjades takbrytning med igensättning i Hermelinsmalmen å 200 m. avv. enligt följande metod:

Från en i malmen befintlig fältort uppdrev man stigorter för

första skivans uttagande på var 12:e meter. Under kvarlämnande av 6 m. tjocka pelare från hängandet till liggandet utstrossades rummen till c:a 6 m. takbredd. Efter inbyggnad av ett rullschakt i varje rum och igenfyllning, som hittills utförts från ett större störttschakt i malmens västra del, uppdrevos nya stigorter och uttogs en ny skiva o.s.v. Pelarne fingo sålunda följa med upp till dagbotten och var avsikten att sedermera utbryta densamma medelst rasbrytning ur fyllningen. Där malmens mäktighet varit mindre har en pelare på tre utelämnats, varigenom rummen blivit större. I gruvans östra del, mellan profil 7-8 har magasinbrytning förekommit, varvid i stället för gråbergsfyllning. malm kvarlämnats i arbetsrummet så att taket åtkommits.

Från en stigort som uppdrevits från 200 m. avv. till pallbotten å 143 m. avv. har mellan 143-159 m. avv. utbrytits en dagpall åt väster, sedan först hängandeväggen nedpallats. Öster om ovannämnda dagpall har hängväggen nedpallats mellan dagen och 143 m. avv. i mån som fyllnadsbergbehövts till takbrytningen. I störttschakt från 200 m. avv. uttogs även Norra Hermelinspallen.

I västra delen har takbrytning fortgått enligt den uppgjorda planen med takbrytning och igensättning till 165 m., där genomslag med daggruvans botten gjordes år 1908. Samma år tömdes magasinerna i östra delen mellan profilerna 7-8, då de troligtvis året förut hade blivit uppdrivna mot pallbotten. Igensättningsrummet längst åt öster avslutades år 1921 å c:a 152 m. avv. I västra delen ha nu samtliga pelare utbrutits. De tre östligaste pelarna stå däremot ännu kvar.

Norra Hermelinsmalmen har uttagits från 200 m. avv. till 185 m. avv. med igensättningsbrytning. Nu göres förberedande arbeten för uttagning av malmen avanför medelst rasbrytning.

Johannes blodstensmalm blottades redan i början av 1890-talet, varvid malmen fraktades ned på den förut nämnda rutschbanan. Någon egentlig brytning av denna malmå har ej förekommit förrän på sista åren. Två dagpallar å resp. 129 och 145 m. avv. ha nu i det närmaste uttagits. Från pallarna har malmen störtats ned till 200 m. avv. genom två uppdrivna schakt, för vidare befordran ut genom Hermelinsstollen. I västra delen har en hängväggspall uttagits till c:a 169 m. avv., som förberedelse till malmens uttagande medelst pallbrytning till denna nivå. På 200 m. avv. ha orter drivits för tillredning av magasinbrytning.

Bruten malm.

Till år 1894	54.930 ton	år 1913	22.660 ton
" 1900	19.127 "	" 1914	24.028 "
" 1901	39.920 "	" 1915	31.761 "
" 1902	84.437 "	" 1916	31.492 "
" 1903	108.136 "	" 1917	18.450 "
" 1904	69.290 "	" 1918	47.094 "
" 1905	42.603 "	" 1919	137.398 "
" 1906	49.410 "	" 1920	65.233 "
" 1907	97.906 "	" 1921	38.660 "
" 1908	93.958 "	" 1922	56.972 "
" 1909	15.697 "	" 1923	68.927 "
" 1910	38.828 "	" 1924	16.776 "
" 1911	34.246 "	" 1925	11.285 "
" 1912	23.972 "		

Hermelinsgruvan faller inom utmälen Mellersta Västra Johannes, Västra Johannes n:r 4, Johannes n:r 1, Östra Meldercreutz, Norra Hermelin, Östra Johannes n:r 4, Nya Norra Hermelin, Västra Hermelin, Södra Marta, Nya Baron, Östra Hermelin, och Östra Johannes n:r 3.

Den nya kartan har tillkommit på grund att den gamla var felaktig. För densammas uppgörande ha märkpunkterna i dagen som på 200 m. avv. teodolitmätts och ha sedan dessa bildat utgångspunkter för markscheidermätningarna. De rum, som ej kunnat mätas, ha inlagts efter äldre mätningar.

Kartans konnektionslinjer utgöres av fältets gemensamma teodolitnät, med konnektionspunkterna i skärningarna mellan resp. ordinat- och abscisslinjer med 200 m. ekvidistans.

Malmberget i februari 1926

John Brissman